

Μαθηματική Ανάλυση Διάλεξη 8

Κωνσταντίνος Γιαννουτάκης Επίκουρος Καθηγητής

> Σπύρος Χαλκίδης Ε.ΔΙ.Π.

Νοέμβριος 2022

Θέματα 8ης διάλεξης

- Ορισμός εξισώσεων διαφορών
- Ταξινόμηση εξισώσεων διαφορών
- Εξισώσεις διαφορών πρώτης τάξης
- Μη γραμμικές εξισώσεις διαφορών πρώτης τάξης
- Διάγραμμα φάσης

Εξισώσεις διαφορών

Μία **εξίσωση διαφορών** είναι μία εξίσωση που αφορά τη μεταβολή μίας μεταβλητής.

Έστω y(t) μια πραγματική (ή μιγαδική) συνάρτηση της μεταβλητής t. Η διαφορά ή μεταβολή Δ ορίζεται ως:

$$\Delta y(t) = y(t+1) - y(t)$$
 ή

$$\Delta y_t = y_{t+1} - y_t, \ t = 0, 1, 2, \dots$$

Τάξη: Η τάξη μίας εξίσωσης διαφορών καθορίζεται από την ανώτερη τάξη της διαφοράς που υπάρχει στην εξίσωση.

Για παράδειγμα, μία εξίσωση διαφορών πρώτης τάξης περιέχει μόνο την πρώτη διαφορά μίας μεταβλητής, δηλαδή τη διαφορά της μεταβλητής σε δύο διαδοχικές περιόδους $(y_{t+1}-y_t)$.

Μία εξίσωση διαφορών δεύτερης τάξης περιέχει επίσης τη δεύτερη διαφορά μίας μεταβλητής, δηλαδή τη διαφορά της μεταβλητής που παρατηρείται όταν θεωρήσουμε κάθε δεύτερη από τις διαδοχικές περιόδους $(y_{t+2}-y_t)$.

- Γρακτικά αυτό σημαίνει ότι μία εξίσωση διαφορών πρώτης τάξης περιέχει μεταβλητές που απέχουν μόνο μία περίοδο όπως $y_{t+1}=5y_t+1$, ενώ μία εξίσωση διαφορών δεύτερης τάξης περιέχει μεταβλητές που απέχουν το πολύ δύο περιόδους, όπως $y_{t+2}=5y_{t+1}+4y_t+1$ ή ισοδύναμα $y_t=5y_{t-1}+4y_{t-2}+1$
- Επομένως μία εξίσωση διαφορών n-οστής τάξης περιέχει μεταβλητές που απέχουν μεταξύ τους το πολύ n περιόδους. Θα ασχοληθούμε μόνο με εξισώσεις διαφορών πρώτης και δεύτερης τάξης

Αυτόνομη: Μία εξίσωση διαφορών λέμε ότι είναι αυτόνομη αν δεν εξαρτάται ρητά από το χρόνο. Η εξίσωση ονομάζεται μη αυτόνομη όταν η μεταβλητή t εμφανίζεται απευθείας ως ανεξάρτητη μεταβλητή, ενώ αυτόνομη όταν η μεταβλητή t υπεισέρχεται στην εξίσωση μόνο μέσω της y.

Για παράδειγμα, η $y_{t+1}=4y_t+5t$ είναι μη αυτόνομη επειδή εξαρτάται ρητά από τη μεταβλητή t, ενώ η $y_{t+1}=4y_t+5$ είναι αυτόνομη, επειδή δεν εξαρτάται ρητά από τη μεταβλητή t.

Γραμμική ή μη γραμμική. Μία εξίσωση διαφορών είναι μη γραμμική αν περιέχει κάποιους μη γραμμικούς όρους ως προς κάποιους από τους y_t, y_{t+1}, y_{t+2} κ.λ.π., ενώ γραμμική διαφορετικά.

Για παράδειγμα η $y_{t+1}=4y_t^2+1$ και η $y_{t+1}=4\ln(y_t)+1$ είναι μη γραμμικές αυτόνομες εξισώσεις πρώτης τάξης, ενώ η $y_{t+1}=4y_t+t^2$ είναι μία γραμμική, μη αυτόνομη εξίσωση διαφορών.

Η γενική μορφή της γραμμικής, αυτόνομης εξίσωσης διαφορών πρώτης τάξης δίνεται από την:

$$y_{t+1} = ay_t + b, t = 0, 1, 2, \dots$$
 (1)

- Επίλυση μίας εξίσωσης διαφορών σημαίνει να βρούμε τη σχετική συνάρτηση του χρόνου y_t από την οποία και δημιουργείται.
- Αν η y_0 είναι γνωστή, τότε όταν t=0 η εξίσωση (1) συνεπάγεται ότι $y_1=ay_0+b$ όπου a και b είναι γνωστές σταθερές. Για t=1: $y_2=ay_1+b=a(ay_0+b)+b=a^2y_0+b(a+1)$. Για t=2: $y_3=ay_2+b=a(a^2y_0+b(a+1))+b=a^3y_0+b(a^2+a+1)$
- ightharpoonup Κάνουμε την εικασία ότι $y_t = a^t y_0 + b(a^{t-1} + a^{t-2} + \cdots + a + 1)$

- lackbox Γνωρίζουμε ότι $1+a+a^2+\cdots+a^{t-1}=\left\{egin{array}{c} rac{1-a^t}{1-a}, & ext{an} \ a
 eq 1 \ t, & ext{an} \ a = 1 \end{array}
 ight.$
- Επομένως, η λύση που υποθέσαμε για την εξίσωση διαφορών μπορεί να εκφραστεί ως:

$$y_t = \begin{cases} a^t y_0 + b(\frac{1-a^t}{1-a}), & \text{av } a \neq 1 \\ y_0 + bt, & \text{av } a = 1 \end{cases} \quad t = 0, 1, 2 \cdots$$

 Θ εώρημα: Η συνάρτηση y_t που δίνεται από την εξίσωση

$$y_t = \left\{ egin{array}{ll} a^t y_0 + b(rac{1-a^t}{1-a}), & lpha v \ a
eq 1 \ y_0 + bt, & lpha v \ a = 1 \end{array}
ight. \ t = 0, 1, 2 \cdots$$

είναι η μοναδική λύση της γραμμικής, αυτόνομης εξίσωσης διαφορών πρώτης τάξης $y_{t+1} = ay_t + b$, όπου y_0 είναι η δεδομένη αρχική συνθήκη.

Απόδειξη:

- 1. Για a=1, έχουμε με τη μέθοδο της μαθηματική επαγωγής:
 - ightharpoonup Γ $\iota \alpha \ t = 0$: $y_0 + b \cdot 0 = y_0 + 0 = y_0$.
 - ightharpoonup Έστω ότι ισχύει για t = k: $y_k = y_0 + bk$.
 - Φα δείξουμε ότι ισχύει για t=k+1: Θ.δ.ο. $y_{k+1}=y_0+b(k+1)$. Ξεκινώντας από τη σχέση $y_{t+1}=y_t+b$ έχουμε $y_{k+1}=y_k+b$. Αντικαθιστούμε το y_k από την υπόθεση και έχουμε $y_{k+1}=y_0+bk+b=y_0+b(k+1)$.

- 2. Για $a \neq 1$, θ.δ.ο. $y_t = a^t y_0 + b(\frac{1-a^t}{1-a})$. Έχουμε με τη μέθοδο της μαθηματικής επαγωγής:
 - ightharpoonup Για t=0: $a^0y_0+b(\frac{1-a^0}{1-a})=1\cdot y_0+b(\frac{0}{1-a})=y_0$ που ισχύει.
 - ightharpoonup Έστω ότι ισχύει για t=k: $y_k=a^ky_0+b(rac{1-a^k}{1-a})$.
 - Για t=k+1: Θ.δ.ο. $y_{k+1}=a^{k+1}y_0+b(\frac{1-a^{k+1}}{1-a})$. Προσθέτουμε και αφαιρούμε τον όρο $ab(1-a^k)/(1-a)$ στο δεξιό μέλος και παίρνουμε:

$$y_{k+1} = a^{k+1}y_0 + \frac{ab(1-a^k)}{1-a} - \frac{ab(1-a^k)}{1-a} + b(\frac{1-a^{k+1}}{1-a}) = a(a^ky_0 + b(\frac{1-a^k}{1-a})) + \frac{b}{1-a}(-a+a^{k+1}+1-a^{k+1})).$$
 Αντικαθιστούμε το y_k από την υπόθεση και έχουμε: $y_{k+1} = ay_k + \frac{b}{1-a}(1-a) = ay_k + b$ που ισχύει.

Θεώρημα: Υπάρχει μία σταθερά C τέτοια ώστε κάθε λύση της γραμμικής, αυτόνομης εξίσωσης διαφορών πρώτης τάξης μπορεί να διατυπωθεί ως εξής:

$$y_t = \left\{egin{array}{ll} Ca^t + b(rac{1-a^t}{1-a}), & ext{av } a
eq 1 \ C+bt, & ext{av } a = 1 \end{array}
ight. t = 0, 1, 2 \cdots$$

Να λυθεί η εξίσωση διαφορών $y_{t+1} = 1/2y_t + 10$, με $y_0 = 1$.

Με βάση το θεώρημα έχουμε:

$$y_t = C(1/2)^t + 10\left(\frac{1 - (1/2)^t}{1 - 1/2}\right)$$

Aν $y_0 = 1$ τότε για t = 0 έχουμε $1 = C + 10 \cdot 0 \Leftrightarrow C = 1$. Άρα για να ικανοποιείται η δεδομένη αρχική συνθήκη, η λύση έχει την εξής μορφή:

$$y_t = (1/2)^t + 10\left(\frac{1 - (1/2)^t}{1 - 1/2}\right)$$

Να λυθεί η εξίσωση διαφορών $y_{t+1} = 5y_t - 3$, με $y_0 = 0$.

Με βάση το θεώρημα έχουμε:

$$y_t = C5^t - 3\left(\frac{1-5^t}{1-5}\right)$$

Aν $y_0=0$ τότε για t=0 έχουμε $0=C-3\cdot 0\Leftrightarrow C=0$.

Άρα για να ικανοποιείται η δεδομένη αρχική συνθήκη, η λύση έχει την εξής μορφή:

$$y_t = 0 \cdot 5^t - 3\left(\frac{1-5^t}{1-5}\right) = -3\left(\frac{1-5^t}{1-5}\right)$$

Ορισμός: Η σταθερή κατάσταση ή στάσιμη τιμή σε μία γραμμική, αυτόνομη εξίσωση διαφορών πρώτης τάξης ορίζεται ως η τιμή της y στην οποία το σύστημα παύει να μεταβάλλεται, δηλαδή ισχύει ότι $y_{t+1}=y_t$.

Για να βρούμε τη στάσιμη τιμή του y, την οποία θα ονομάσουμε \bar{y} , θέτουμε $y_{t+1}=y_t\equiv \bar{y}$ στην εξίσωση διαφορών. Αυτό μας οδηγεί στη σχέση:

$$\bar{y} = a\bar{y} + b.$$

Λύνοντας ως προς \bar{y} παίρνουμε:

$$\bar{y} = \frac{b}{1-a}$$
, $a \neq 1$.

Αν a=1, δεν υπάρχει λύση σταθερής κατάστασης (γιατί;).

Αν το y εξισωθεί κάποια στιγμή με τη στάσιμη τιμή του, θα παραμείνει σε αυτήν την τιμή για όλες τις διαδοχικές χρονικές περιόδους. Όμως το σημαντικό ερώτημα είναι: Αν το y ξεκινήσει από μία αυθαίρετη τιμή, θα συγκλίνει πάντοτε προς την τιμή της σταθερής κατάστασης;

Για να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα, αναδιατάσσουμε τη λύση που διατυπώνεται με την εξίσωση:

$$y_t = \left\{ egin{array}{ll} a^t y_0 + b \left(rac{1-a^t}{1-a}
ight), & lpha
u \ a
eq 1 \ y_0 + bt, & lpha
u \ a = 1 \end{array}
ight. \quad t = 0, 1, 2 \cdots$$

για να πάρουμε:

$$y_t = a^t \left(y_0 - \frac{b}{1-a} \right) + \frac{b}{1-a}, \ \, av \, \, a \neq 1, \ \, t = 0, 1, 2, \cdots$$

Εξετάζοντας την έκφραση αυτή, βλέπουμε ότι το θέμα της σύγκλισης ή της απόκλισης καθορίζεται αποκλειστικά από τον όρο a^t , δεδομένου ότι αυτός είναι ο μόνος που περιέχει το t.

Αν ο όρος αυτός συγκλίνει προς το μηδέν καθώς το t τείνει προς το άπειρο, τότε το y_t συγκλίνει προς το $\frac{b}{1-a}$. Αντίθετα, αν ο όρος αυτός αποκλίνει προς το άπειρο καθώς το t τείνει προς το άπειρο, τότε θα αποκλίνει και το y_t .

Μπορούμε να θεωρήσουμε τον όρο a^t με $t=0,1,2,\cdots$ ως ακολουθία αριθμών:

$$\{a^t\}=1, a, a^2, a^3, \cdots, a^t, \cdots$$

Τότε γνωρίζουμε ότι μία ακολουθία σαν αυτή συγκλίνει προς το μηδέν καθώς $t \to \infty$ αν |a| < 1 και αποκλίνει αν $|a| \ge 1$.

Θεώρημα: Στην περίπτωση μίας γραμμικής, αυτόνομης εξίσωσης διαφορών πρώτης τάξης, η y_t συγκλίνει προς την τιμή της σταθερής κατάστασης b/(1-a) αν και μόνο αν |a|<1.

Όταν |a|<1, ενώ η σύγκλιση είναι βέβαιη η διαδρομή που ακολουθεί διαχρονικά η y_t είναι πολύ διαφορετική ανάλογα με το πρόσημο του a.

Αν 0 < a < 1, τότε η y_t θα συγκλίνει μονότονα προς το b/(1-a). Αυτό γιατί κάθε όρος της ακολουθίας $\{a^t\}$ είναι μικρότερος από τον προηγούμενο. Για παράδειγμα αν a=1/2 η ακολουθία είναι

$$\left\{ \left(\frac{1}{2}\right)^t \right\} = 1, \frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{8}, \frac{1}{16}, \frac{1}{32}, \cdots$$

Όμως αν -1 < a < 0, η y_t θα συγκλίνει προς το b/(1-a) διαγράφοντας μία **ταλαντούμενη διαδρομή**. Αυτό το γνωρίζουμε γιατί κάθε όρος της ακολουθίας $\{a^t\}$ θα έχει πρόσημο αντίθετο από τον προηγούμενο όρο. Για παράδειγμα, αν a=-1/2 η ακολουθία είναι:

$$\left\{ \left(-\frac{1}{2}\right)^{t}\right\} = 1, -\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, -\frac{1}{8}, \frac{1}{16}, -\frac{1}{32}, \cdots$$

Υπάρχουν τρεις ακόμη περιπτώσεις που πρέπει να εξεταστούν χωριστά: (α) Αν a=0, βλέπουμε από την εξίσωση

$$y_t = a^t(y_0 - \frac{b}{1-a}) + \frac{b}{1-a}, \ a \neq 1, \ t = 0, 1, 2, \cdots$$

ότι η y_t είναι διαχρονικά σταθερή και ίση με b.

(β) Αν a=1, βλέπουμε από την εξίσωση

$$y_t = y_0 + bt, \ t = 0, 1, 2 \cdots$$

ότι η y_t συγκλίνει στο $+\infty$ αν b>0 και στο $-\infty$ αν b<0.

 (γ) Αν a=-1 βλέπουμε από την εξίσωση

$$y_t = a^t(y_0 - \frac{b}{1-a}) + \frac{b}{1-a}, \ t = 0, 1, 2, \cdots$$

ότι η y_t εναλλάσσεται μεταξύ των τιμών y_0 και $b-y_0$ $(y_t=(-1)^t(y_0-b/2)+b/2)$.

□ ▶ ◆母 ▶ ◆ 喜 ▶ ◆ 喜 ▶ ~ 喜 • 夕 Q (~ 19/39

Έστω ότι η y_t συμβολίζει το πλήθος των ψαριών σε έναν πληθυσμό ψαριών. Έστω ότι η δυναμική συμπεριφορά του πληθυσμού των ψαριών διέπεται από την εξίσωση διαφορών:

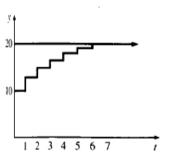
$$y_{t+1} = ay_t + 10.$$

Να βρεθεί το πλήθος των ψαριών σε σταθερή κατάσταση και να κατασκευαστεί η γραφική απεικόνιση της y_t , αρχικά για την περίπτωση a=0.5 και μετά για την περίπτωση a=-0.5.

Η στάσιμη τιμή της y βρίσκεται θέτοντας $y_{t+1}=y_t=\bar{y}$. Αυτό μας δίνει $\bar{y}=\frac{10}{1-a}$. Η λύση της εξίσωσης διαφορών μπορεί να εκφραστεί ως:

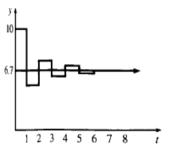
$$y_t = a^t(y_0 - \frac{10}{1-a}) + \frac{10}{1-a}$$

Αν |a|<1, τότε η y_t συγκλίνει προς το 10/(1-a) καθώς το t τείνει προς το άπειρο. Συνεπώς αν a=0.5, τότε η y_t προσεγγίζει την στάσιμη τιμή $\bar{y}=20$ μονότονα.

 Σ χήμα: Δ ιαδρομή προσέγγισης για a=0.5

Αν a=-0.5, τότε η y_t προσεγγίζει τη στάσιμη τιμή ar y=10/1.5 με ταλαντώσεις.

Σχήμα: Διαδρομή προσέγγισης για $\mathit{a}=-0.5$

Συνοπτική Παρουσίαση της Ανάλυσης για τη Σύγκλιση

Για την εξίσωση διαφορών

$$y_{t+1} = ay_t + b$$

η λύση είναι $y_t=\left\{egin{array}{ll} a^t(y_0-ar{y})+ar{y}, & \mbox{ av } a
eq 1 \\ y_0+bt, & \mbox{ av } a=1 \end{array}\right. t=0,1,2\cdots$ όπου

$$ar{y} = rac{b}{1-a} \; lpha
u \; a
eq 1$$

είναι η σταθερή κατάσταση ισορροπίας που υπάρχει όταν $a \neq 1$. Η σταθερή κατάσταση ισορροπίας είναι ευσταθής (δηλαδή το y_t συγκλίνει προς το \bar{y}), αν και μόνο αν:

$$-1 < a < 1$$
.

Η διαδρομή του y_t καθώς προσεγγίζει το \bar{y} ονομάζεται διαδρομή προσέγγισης και είναι

- Μονότονη, αν το a είναι θετικό (και μικρότερο του 1)
- Ταλαντούμενη, αν το a είναι αρνητικό (και μεγαλύτερο του -1)

Συνοπτική Παρουσίαση της Ανάλυσης για τη Σύγκλιση

Επιπλέον, αν $a \geq 1$, τότε το y_t αποκλίνει από το \bar{y} μονότονα.

Αν a<-1, τότε το y_t αποκλίνει από το \bar{y} με ταλαντώσεις που διαρκώς αυξάνονται.

Aν a=-1, τότε το y_t δεν προσεγγίζει ποτέ το \bar{y} , αλλά η τιμή του εναλλάσσεται ανάμεσα στο y_0 και το $b-y_0$.

Aν a=0, τότε το y_t είναι σταθερό και ίσο με το b.

- Είδαμε ότι οι γραμμικές εξισώσεις διαφορών πρώτης τάξης μπορούν να έχουν αναλυτική λύση.
- Το ίδιο ισχύει όπως θα δούμε και για τις γραμμικές εξισώσεις διαφορών δεύτερης τάξης.
- Αντίθετα, οι μη γραμμικές εξισώσεις διαφορών κατά κανόνα δεν μπορούν να έχουν αναλυτική λύση.
- Ωστόσο, είναι δυνατόν να αντλήσουμε πληροφορίες ποιοτικού χαρακτήρα σχετικά με τη λύση, αναλύοντας μία μη γραμμική εξίσωση διαφορών με τη βοήθεια ενός διαγράμματος φάσης.

Η γενική μορφή της μη γραμμικής εξίσωσης διαφορών πρώτης τάξης είναι η εξής:

$$y_t = g(y_t, t), t = 0, 1, 2, \cdots$$

Όμως, θα μελετήσουμε μόνο αυτόνομες, μη γραμμικές εξισώσεις διαφορών, δηλαδή εξισώσεις διαφορών οι οποίες δεν εξαρτώνται άμεσα από το χρόνο.

Ορισμός: Η μη γραμμική, αυτόνομη εξίσωση διαφορών πρώτης τάξης έχει την εξής μορφή:

$$y_{t+1} = f(y_t), t = 0, 1, 2, \cdots$$

Αν υπάρχει ενσταθής ισορροπία (ή ισορροπίες στην περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες από μία), βρίσκεται συνήθως θέτοντας $y_{t+1}=y_t=\bar{y}$, όπου \bar{y} είναι μία σταθερή τιμή της y. Γενικότερα, αυτό μας οδηγεί στην εξής σχέση:

$$\bar{y} = f(\bar{y})$$

Το κύριο μέλημά μας όταν κάνουμε ποιοτική ανάλυση μίας μη γραμμικής εξίσωσης διαφορών είναι να εξακριβώσουμε αν η y_t συγκλίνει ή όχι προς μία ευσταθή ισορροπία.

- Αν όντως συγκλίνει, τότε ανεξάρτητα από την τιμή εκκίνησης y_0 , η πορεία της y_t τελικά θα οδηγήσει στην τιμή \bar{y} . Τότε, ακόμη και όταν δεν μπορούμε να επιλύσουμε αναλυτικά την y_t ως συνάρτηση του t, μπορούμε να δούμε που οδηγεί πάντα η διαδρομή της.
- Αν όμως δε συγκλίνει, τότε μπορούμε να εξακριβώσουμε αν η yt αποκλίνει στο άπειρο ή αν παλινδρομεί κυκλικά μπρος-πίσω μεταξύ συγκεκριμένων τιμών ή αν εκδηλώνει μία χαοτική συμπεριφορά.

Έστω η ακόλουθη μη γραμμική εξίσωση διαφορών:

$$y_{t+1} = y_t^{\alpha}, \alpha > 0, t = 0, 1, 2, \cdots$$

Οι τιμές της σταθερής κατάστασης (οι στάσιμες τιμές) της y βρίσκονται θέτοντας $y_{t+1}=y_t=\bar{y}$. Με αυτόν τον τρόπο και με αναδιάταξη των όρων οδηγούμαστε στη σχέση:

$$\bar{y}(\bar{y}^{\alpha-1}-1)=0.$$

Συνεπώς $\bar{y}=0$ και $\bar{y}=1$ είναι οι στάσιμες τιμές. Αν λοιπόν η y_t εξισωθεί κάποια στιγμή με το 0 ή το 1, θα παραμείνει για πάντα σε αυτήν την τιμή.

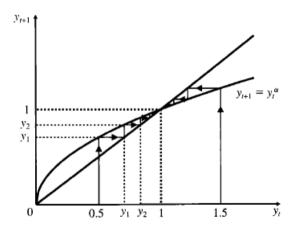
Διάγραμμα φάσης

Είναι χρήσιμο να κατασκευάσουμε ένα διάγραμμα φάσης για να δούμε αν η y_t τείνει να κινηθεί προς σταθερές τιμές ή μακριά από αυτές.

Το διάγραμμα φάσης για μία εξίσωση διαφορών είναι ένα διάγραμμα που απεικονίζει την y_{t+1} ως προς την y_t .

Τα στάσιμα σημεία θα εντοπιστούν εκεί όπου τέμνεται η $f(y_t)$ με τη γραμμή των 45° επειδή κατά μήκος της γραμμής αυτής ισχύει η σχέση $y_{t+1}=y_t$.

Διάγραμμα φάσης

 Σ χήμα: Διάγραμμα φάσης για την εξίσωση $y_{t+1}=y_t^{lpha}$ όταν lpha=1/2

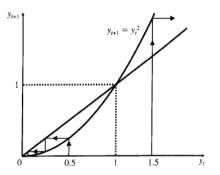
Διάγραμμα φάσης

Από οποιοδήποτε σημείο εκκίνησης $y_0>0$ η πορεία της y_t φαίνεται να συγκλίνει προς το $\bar{y}=1$ αναδεικνύοντας το $\bar{y}=1$ σε σημείο ευσταθούς ισορροπίας.

Αντίθετα, το σημείο $\bar{y}=0$ είναι σημείο ασταθούς ισορροπίας, επειδή για y>0 η y_t αποκλίνει από το 0.

Διάγραμμα φάσης - Παράδειγμα

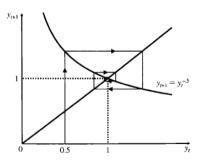
Να κατασκευαστεί το διάγραμμα φάσης και να γίνει ποιοτική ανάλυση της εξίσωσης διαφορών $y_{t+1}=y_t^2.$

Στο σημέιο $\bar{y}=1$ εμφανίζεται μία ασταθής ισορροπία ενώ στο $\bar{y}=0$ εμφανίζεται μία τοπικά ευσταθής ισορροπία.

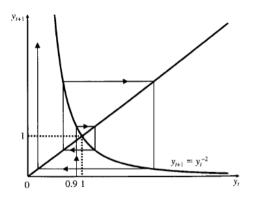
Διάγραμμα φάσης - Παράδειγμα 2

Να κατασκευαστούν τα διαγράμματα φάσης και να γίνει μία ποιοτική ανάλυση της εξίσωσης διαφορών $y_{t+1} = y_t^{\alpha}$ όταν $\alpha = -1/2$ και $\alpha = -2$.

 Σ χήμα: Διάγραμμα φάσης όταν $\alpha = -1/2$

Διάγραμμα φάσης - Παράδειγμα 2

Σχήμα: Διάγραμμα φάσης όταν $\alpha=-2$

Στο $\bar{y}=1$ φαίνεται να έχουμε ασταθή ισορροπία.

Θεώρημα

Θεώρημα: Μία σταθερή κατάσταση ισορροπίας σε ένα στάσιμο σημείο μίας οποιασδήποτε αυτόνομης, μη γραμμικής εξίσωσης διαφορών πρώτης τάξης, είναι τοπικά ευσταθής αν η απόλυτη τιμή της παραγώγου $f^{'}(\bar{y})$ είναι μικρότερη από 1.

Είναι ασταθής, αν η απόλυτη τιμή της παραγώγου είναι μεγαλύτερη από 1 σε αυτό το σημείο.

Να χρησιμοποιηθεί το προηγούμενο θεώρημα για να βρεθούν οι ιδιότητες της τοπικής ευστάθειας της:

$$y_{t+1}=y_t^{\alpha},$$

για τις διάφορες τιμές του α .

Έχουμε:

$$f'(y_t) = \alpha y_t^{\alpha - 1}.$$

Στο στάσιμο σημείο $\bar{y}=1$ έχουμε:

$$f'(1) = \alpha.$$

Σύμφωνα με το θεώρημα στο σημείο $\bar{y}=1$ έχουμε τοπικά ευσταθή ισορροπία μόνο όταν $-1 < f^{'}(\bar{y}) < 1 \Rightarrow -1 < \alpha < 1$. Για όλες τις άλλες τιμές, η ισορροπία στο $\bar{y}=1$ είναι ασταθής.

Για $\alpha>0$, βρήκαμε ένα άλλο σημείο ισορροπίας, το $\bar{y}=0$. Η παράγωγος στο σημείο αυτό είναι:

$$f'(0)=0 \ \text{an} \ \alpha>1$$

$$f'(0) \ \text{den} \ \text{orizetai an} \ 0<\alpha<1 \ \text{(diagree)} \ \text{me} \ \text{to mhdén)}$$

Αν $\alpha>1$ η ισορροπία στο σημείο $\bar{y}=0$ είναι τοπικά ευσταθής (διότι f'(0)<1). Δεν είναι ολικά ευσταθής γιατί δεν συγκλίνει στο 0 για οποιοδήποτε $y_t\geq 1$. Όταν $0<\alpha<1$ το $\bar{y}=0$ είναι σημείο ασταθούς ισορροπίας επειδή η παράγωγος γίνεται απείρως μεγάλη (το α διαιρείται με το 0).

Θεώρημα

Μία εξίσωση διαφορών πρώτης τάξης θα οδηγήσει σε ταλαντώσεις της y_t αν η παράγωγος $f^{'}$ είναι αρνητική για όλα τα $y_t>0$, αλλά η y_t θα κινηθεί μονότονα αν η παράγωγος είναι θετική για όλα τα $y_t>0$.